

Het museum voor archeologie in Aruba

Gedurende een periode van een jaar (juli '81 t/m juni '82) was drs. E.H.J. Boerstra als door Sticusa uitgezonden deskundige werkzaam op Aruba, waar hij ter beschikking gesteld aan het Eilandgebied Aruba, plannen uitwerkte voor de inrichting van een archeologisch museum op Aruba. Na expiratie van het Sticusa-uitzendcontract kwam de heer Boerstra medio dit jaar in dienst van het Eilandgebied Aruba.

Als afsluiting van zijn Sticusa-periode schreef hij een artikel voor ons Journaal over zijn werk op Aruba en over het onlangs geopende museum.

Op 21 december 1981 opende Gedeputeerde Nelson O. Oduber het Archeologisch Museum Aruba en sinds die officiële daad is een deel van het archeologische materiaal, dat in de afgelopen 10 jaar in Aruba is opgegraven, in een permanente expositie voor het publiek tentoongesteld. De bedoeling is een indruk te geven van wat er over is van de Indiaanse bewoners van het eiland die hier woonden voordat de eerste Europeanen naar Amerika kwamen, dus de precolumbiaanse periode.

Maar het museum omvat meer: toen ik in 1971 voor de eerste keer, door de Sticusa uitgezonden, als archeoloog naar Aruba kwam, waren daar weliswaar heel wat bij toeval gevonden, of ook welbewust opgegraven oude potten, stenen werktuigen en vooral veel potscherven op het eiland her en der aanwezig, maar van de achtergrond daarvan was maar weinig bekend. De opgravingen die wij in de daaropvolgende jaren in verschillende vindplaatsen hebben uitgevoerd hebben juist daarover veel informatie aan het licht gebracht, en daarnaast een nog grotere massa materiaal opgeleverd.

We hebben nu gegevens over de economie, de dorpsopbouw, overzeese contacten en begraafwijzen, om enkele onderdelen te noemen. Die elementen zijn in de expositie aangegeven, met foto's en met voorwerpen, en het is de bedoeling dat dat aspect meer nadruk gaat krijgen: een zo goed mogelijke reconstructie van de oude Indiaanse bewoners.

Waar wij nu mee bezig zijn is het verwerken van al het materiaal dat niet, of nog niet, in de expositie is. Dat verwerken bestaat uit: restaureren van potten, nagaan met welke techniek ze zijn ge-

maakt, classificeren van hun vormen en versieringen, kijken hoe en waarvoor ze gebruikt zijn; sorteren van stenen werktuigen; parallellen zoeken op de andere eilanden en het Zuidamerikaanse continent; alles op kaartsystemen en andere overzichten vastleggen; en alles uiteindelijk te publiceren zodat de gegevens en conclusies ter algemene beschikking zijn. Daarnaast komen van tijd tot tijd kleinere en grotere collecties materiaal binnen, die particulieren in eigendom of bruikleen aan het museum willen afstaan en die ook ingepast moeten worden.

Het museum werkt op deze manier naar verschillende kanten. Er is een grote opslagplaats met geregistreerd en gedocumenteerd materiaal, dat niet is tentoongesteld, en een werkplaats waar dit alles gerestaureerd, getekend en geregistreerd wordt, een kantoor voor het daaruit voortvloeiende archief en de verdere administratie; aan de andere kant het gezicht dat naar buiten toe gekeerd is: de expositie, voorlichtingsmateriaal en uitleg.

Het was meteen al duidelijk dat de expositie uitgebreid moet worden en momenteel hebben wij de middelen om dat uit te voeren: door een herindeling zal de beschikbare ruimte tweemaal zo groot worden. Daarbij zullen alle aspecten van precolumbiaans Aruba, die nu bekend zijn, met veel meer materiaal dan tot nu toe te bezichtigen zijn.

Er is verheugend veel belangstelling van de kant van het publiek, uit alle lagen van de bevolking. Er komen regelmatig schoolklassen, veel bezoekers hebben vragen, dagelijks komen toeristen binnen, kortom het is gebleken dat het museum naar buiten toe een echte voorlichtende en educatieve functie heeft. Het is de bedoeling, dat ook de andere kanten – de wetenschappelijke en de conserverende – in stand zullen blijven. Gebouw, personeel en organisatie zijn er. De heer Evelino Fingal is aangesteld om de leiding van het geheel over te nemen. Structureel is het museum ondergebracht bij het Instituut voor Culturele Zaken van het Eilandgebied Aruba, met een eigen budget. De omstandigheden zijn dus gunstig.

Het is mede voor de oprichting van het Archeologisch Museum Aruba dat de Sticusa mij in 1981 voor de tweede keer heeft uitgezonden. Het is voor mij een grote voldoening dat het er nu ook inderdaad is, en dat het in de samenleving hier functioneert.